

que hi exercim no passa del mínim, (fixt en la ponència sobre limitació de partits mèdics), de 6,000 pessetes anyals; tindrem que, anyalment, es recaudarian pels metges de la S. C. en nombre de 43 i pel sol concepte d'igualta; $6,000 \times 43 = 258,000$ pessetes com a mínim, quantitat que si hagués de recaudar una sola persona (Director de l'oficina i agents a les seves ordres) donaria, fixant-li una comissió de el 5 per 100 12,900 pessetes, quantitat més que suficient per a trobar qui volgués encarregar-se de fer funcionar al menys en la S. C. de San Feliu del Llobregat, aquesta oficina.

Però hi ha més, els tesorers de las S. C. i el del S. G. saben lo difícil que és cobrar a son temps i els mals de cap que dona no disposar a l'hora de les quotes que paguem nosaltres, com també el Tresorer de la Mutual sabrà, si no ho sap ja, lo difícil que li serà obtenir a temps les quotes, derrames, etc., dels mutualistes i per tant les oficines de cada S. C. podrien molt bé encarregar-se de cobrar aquestes quantitats ja descontant-les del producte de recaudació de cada company o cobrant-les directament, mitjançant un altre tant per cent que sobre augmentar l'assignació al Director de la oficina, suprimiria inconvenients a les S. C.; S. G. i Mutual.

De serveis extraordinaris quants i quants ne cobrem per mitjà del nostre recaudador?

No vull aquilatar quina seria la comissió probable del Director d'aquestes oficines, puix n'hi ha prou amb la quantitat primerament assenyalada per veure si són susceptibles de funcionament o no.

Quants i quants metges rurals serien capaços de deixar la professió per a ésser Director de l'oficina!!

Amb tot, jo crec que el càrrec hauria de donar-se, preferentment, a un procurador dels Tribunals.

Veiem, doncs, que almenys a la comarca de San Feliu és possible crear aquesta oficina. Cada S., si la idea és acceptable, que estudiï el seu cas.

Conviguda la possibilitat de crear aquestes oficines, quins avantatges oferirien?

1.ª El Director de la oficina sabria mensualment, trimestral o semestral, quins són els morosos i vindria obligat a oficiar-ho a tots els companys de la comarca i pobles limítrofes els metges dels quals solen ésser-hi sollicitats i per aquest sistema tot metge en ésser sollicitat sabria si pot o no pot anar-hi sens haver de fer grans consultes a la seva consciència, amb sols consultar l'ofici últimament rebut de l'oficina.

Per tant, obtindríem l'aventatge d'acabar en poc temps, majorment si el director fos un procurador de Tribunals, amb els morosos, així com desfer possibles mal entesos dins l'ordre de relacions interprofessionals.

2.ª Arribar a gust de tots probablement a la instauració del cobrador únic amb tipus únic de rebuts, amb la conseqüència davant de les nostres clienteles d'haver d'admetre la nostra perfecta organització. Tenint els clients la sensació de la nostra unitat,

ens considerarien forts, i per tant, com a forts ens respectarien.

3.ª Amb la creació de les oficines seria molt fàcil d'establir les tarifes mínimes, puix el Director de l'oficina vindria obligat a tenir una classificació dels veïns de cada partit o població, a l'objecte de no presentar al cobrament el rebut del company que no s'ajustés a la tributació que el client hagués de donar com a mínim segons la classificació, evitant en els pobles on hi exercissin més d'un metge que cap d'ells fonamentant-ho en son particular criteri respecte a la posició econòmico-social del client pogués ferir susceptibilitats o fer iniqües competències als altres. Ultra això els companys més favorits per la confiança dels clients podrien seleccionar la seva igualta fent-se pagar més de la mínima establerta per la població de la seva residència o comarca.

4.ª Amb el funcionament de l'oficina dels Col·legis o Sindicat-Col·legi podria introduir la equitativa innovació de fer pagar les patents pels beneficis que obtingués, car no és just doncs que hi hagi metges que paguin igual patent que la que paguen altres companys que obtenen beneficis quintuplicats en relació als classificats dins el mateix ordre de contribució industrial. Aquesta mida podria ésser aplicada a altres contribucions.

5.ª La Borsa del Treball es nodriria de dades exactíssimes respecte a la classe de clients, quantitat global de tributació de les places, preus a què solen cobrar el extraordinaris, etc., etc.

6.ª Tenir sempre el SINDICAT mitjà de poder fer complir els nostres Reglaments als mals companys i donar als sindicats garanties de seguretat de no ésser víctimes dels eters busca-raons del pobles.

I, per acabar, als molts i molts avantatges que els companys poden anar anotant a la creació de les esmentades oficines, el funcionament de les quals reglamentariem en crear-les, potser només podrien oposar-hi un inconvenient: que del funcionament d'aquelles oficines fàcilment podria venir-nos en l'aplicació de la llei d'utilitats; però què hi fa si la classe millora notablement moral i econòmica?

JORDI CANTÓ

La classe mèdica i la contribució d'utilitats, o sigui, «la llei de l'embut»

El neguit i el malestar que a la classe mèdica ha produït la llei del 19 d'octubre de 1920, m'ha suggerit algunes consideracions que exposaré davant el millor criteri dels pacients llegidors del BULLETÍ DEL SINDICAT.

Recordo l'antic cantar que diu: *A la bassa de Josep hi cantava una calàndria, a l'home que no te res, de què li faràs demanda?* Recordo a l'ensems aquell refrà que diu: *Allà on no n'hi ha, no en pot rajar*